

914**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 26 czerwca 2002 r.

w sprawie listy obszarów zagrożonych pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie substancji kontrolowanych należy uznać za zastosowanie krytyczne.

Na podstawie art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o postępowaniu z substancjami zubożającymi warstwę ozonową (Dz. U. Nr 52, poz. 537 i Nr 100, poz. 1085) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa obszary zagrożone pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie substancji kontrolowanych należy uznać za zastosowanie krytyczne.

§ 2. Obszarami zagrożonymi pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie halonu 1301 należy uznać za zastosowanie krytyczne, są:

- 1) w samolotach — przedziały załogi, bagażowe i ładunkowe oraz komory silnikowe,
- 2) w pojazdach wojskowych oraz jednostkach pływających Marynarki Wojennej — pomieszczenia zajmowane przez personel i przestrzenie silnikowe,
- 3) przestrzenie zajęte przez ludzi, w których istnieje możliwość wydzielenia się palnych cieczy, par lub gazów w przemyśle zbrojeniowym, wydobywczym nafty i gazu i petrochemicznym oraz w statkach transportowych,
- 4) centra łączności i dowodzenia niezbędne dla bezpieczeństwa narodowego, obsługiwane przez personel,
- 5) przestrzenie, w których istnieje ryzyko rozproszenia substancji radioaktywnych.

§ 3. Obszarami zagrożonymi pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie halonu 1211 należy uznać za zastosowanie krytyczne, są:

- 1) w samolotach — przedziały pasażerów, załogi, bagażowe i międzykadłubowe oraz komory silnikowe,
- 2) obszary działań straży pożarnej, wojska lub Policji podjętych w celu ochrony ludzi.

§ 4. Obszarami zagrożonymi pożarem lub wybuchem, w których zastosowaniem halonu 1211 lub 1301 należy uznać za zastosowanie krytyczne, są pomieszczenia, w których znajdują się eksponaty muzealne.

§ 5. Za obszary zagrożone pożarem lub wybuchem, w których zastosowanie halonu 2402 należy uznać za zastosowanie krytyczne, uznaje się pomieszczenia zajmowane przez ludzi oraz przestrzenie silnikowe w pojazdach wojskowych, w przypadku gdy pomieszczenia te i przestrzenie były wyposażone w instalacje do stosowania tego halonu w dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
K. Janik

915**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 27 czerwca 2002 r.

w sprawie dokumentów, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza Straży Granicznej.

Na podstawie art. 9c ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wydawania dokumentów, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza Straży Granicznej przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych,
- 2) sposób postępowania się tymi dokumentami,
- 3) sposób ich przechowywania.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dokumenty — dokumenty, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza